

Τα τρία στάδια της πνευματικής νηπιότητας

«Εάν δεν αλλάξετε και δεν γίνετε σαν τα παιδιά, δεν θα μπειτε στη Βασιλεία των ουρανών»

Μια μέρα, εκεί που μιλούσε ο Ιησούς μαζί με τους μαθητές Του, υπήρχε πολύς κόσμος που Τον άκουγε με πολύ προσοχή. Σε κάποια στιγμή Του έκαναν μια ερώτηση:

-Ποιος θα είναι ο πιο μεγάλος στη Βασιλεία των ουρανών;

-Και Εκείνος, ξέρετε τι έκανε;

Φώναξε ένα παιδάκι, το έβαλε μπροστά Του, το έσφιξε μέσα στην αγκαλιά Του και είπε:

«Εάν δεν αλλάξετε και δεν γίνετε σαν τα παιδιά αυτά, δεν θα μπειτε στη Βασιλεία των ουρανών».

Προσέξτε κάτι, δεν απήντησε ευθέως, ποιος είναι ο μεγαλύτερος στη Βασιλεία των ουρανών, απλά τους έδωσε την πρώτη απάντηση.

Στη συνέχεια, αφού ξανακοίταξε το παιδάκι, το έσφιξε ξανά για δεύτερη φορά στην αγκαλιά Του, το φίλησε γλυκά στο κεφαλάκι και τους είπε:

«Όστις ουν ταπεινώση εαυτόν ως το παιδίον τούτο, ούτος εστίν ο μείζων εν τη βασιλεία των ουρανών» [Ματθ. ιη'3-4].

«Αυτός λοιπόν, που θα ταπεινώσει τον εαυτό του και θα γίνει σαν το μικρό αυτό παιδί, αυτός θα είναι ο μεγαλύτερος στη Βασιλεία των ουρανών».

Αυτή είναι η δεύτερη απάντηση.

-Στην πρώτη, θυμάστε τι είπε;

Εάν δεν αλλάξετε και δεν γίνετε σαν τα παιδιά, δεν θα μπειτε καν στη Βασιλεία των ουρανών!

-Τότε, γιατί Με ρωτάτε ποιος είναι ο μεγαλύτερος;

Εσείς είστε τόσο μεγάλοι, και αυτό φαίνεται στις ζήλιες, στους φθόνους, στις κακίες, στα λόγια, σε όλες τις κρίσεις και τις συκοφαντίες σας, που όσο και αν θέλετε να μπειτε στη Βασιλεία των ουρανών, δεν θα μπορέσετε. Γιατί η Βασιλεία των ουρανών, δεν θα γεμίσει με ανθρώπους, που είναι γεμάτοι ζήλιες, γεμάτοι λόγια, γεμάτοι φθόνους, γεμάτοι κακίες. Και δεν μιλώ για όλους εσάς, που πειραγμένοι από τον Εωσφόρο, από τον Σατανά, θα ζηλέψετε κάποια στιγμή, θα πείτε κάποια άσχημα λόγια, θα εκφράσετε μια κακία και θα κάνετε ένα λάθος. Δεν μιλάω γι' αυτούς, που θα το κάνουνε και μετά οι ίδιοι θα γονατίσουν και θα πουν: «Θεέ μου, συγχώρεσε με. Ήταν λάθος αυτό που έκανα». Γιατί Εγώ είμαι ευσπλαχνικός στον καθένα που μετανιώνει, γι' αυτά τα λάθη. Αλλά προσέξτε, Είμαι και πολύ σαφής, εάν δεν σταματήσετε αυτές τις κακίες, δεν θα μπειτε στη Βασιλεία των ουρανών.

Η ταπείνωση ενός παιδιού

«Αν θέλετε τώρα να μάθετε, ποιος είναι ο μεγαλύτερος στη Βασιλεία των ουρανών, ακούστε τα δικά Μου λόγια: “Όποιος απλά ταπεινώσει τον εαυτό του, σαν αυτό το παιδί”. Χρησιμοποιεί την πρόταση, “όποιος θα ταπεινώσει τον εαυτό του σαν αυτό το παιδί, αυτός θα είναι μεγάλος στη Βασιλεία των ουρανών”.

-Ποια είναι τελικά η ταπείνωση του ανθρώπου;

-Πότε ο άνθρωπος ταπεινώνεται;

Δείτε τη ζωή ενός παιδιού και δείτε και τη ζωή ενός μεγάλου.

-Ένα παιδί, τι κάνει;

Με απόλυτη εμπιστοσύνη, με απόλυτη αφοσίωση, κλείνεται μέσα στην αγκαλιά και στην καρδιά της μαμάς του. Εσείς οι μάνες, αυτό το ξέρετε καλά, γιατί έχετε μωρά. Το μωρό, το παιδί, θέλει μονάχα την αγκαλιά της μαμάς του. Θέλει μονάχα τα μάτια της μαμάς του να το κοιτάνε. Θέλει μονάχα το χάδι της μαμάς του. Θέλει τα φιλά της μαμάς του και αμέσως έχει παραδοθεί στην αγκαλιά της με πλήρη εμπιστοσύνη, με αφοσίωση και με υπακοή. Κάνει ό,τι του λέει η μαμά του.

-Ψέματα είναι αυτά;

-Όχι.

Αυτή είναι η ταπείνωση ενός παιδιού.

Η ταπείνωση ενός μεγάλου

Δείτε τώρα, ποια είναι η ταπείνωση των μεγάλων ανθρώπων:

Εάν πεις σε κάποιον: «Θέλω να με εμπιστευέσαι», ξέρετε τι θα απαντήσει;

-Και ποιος είσαι εσύ;

Ο εγωισμός είναι αντίθετο της ταπείνωσης.

Ένα άλλο παράδειγμα μέσα από τον γάμο ενός ζευγαριού:

Εάν πει ο σύζυγος στην γυναίκα του:

«Θέλω να νιώθω, ότι είσαι αφοσιωμένη σε εμένα», ξέρετε τι απάντηση θα πάρει;

«Δεν γίνεται, γιατί είμαστε ίσοι και εγώ έχω τη δική μου τη ζωή και εσύ έχεις τη δική σου».

Κι έτσι διαλύεται η αφοσίωση των συζύγων, γιατί είναι ο εγωισμός στη μέση.

Στη συνέχεια ξαναρωτάει ο σύζυγος την γυναίκα του κάτι άλλο:

«Γυναίκα μου, σε παρακαλώ, κάνε αυτό που σου λέω τώρα. Μια οικογένεια είμαστε.

Έτσι πρέπει να το κάνουμε. Αυτό είναι το σωστό».

-Ξέρετε, τι απάντηση θα πάρει από την γυναίκα του;

«Άκουσε να δεις, άντρα μου, εμένα θα ακούς.

Αυτό που σου λέω εγώ, είναι το πιο σωστό».

Όπως διαπιστώνετε, δυσανασχετεί ακόμα και στην υπακοή.

-Ξέρετε γιατί γίνεται αυτό;

Επειδή υπάρχει ο εγωισμός. Ό,τι κάνουμε εμείς οι μεγάλοι, το κάνουμε έτσι, που να λείπουν αυτά **τα τρία χαρακτηριστικά της αγιότητας, της παιδικότητας.**

-Ξέρετε ποια είναι αυτά;

Η εμπιστοσύνη, η αφοσίωση και η υπακοή.

Να κάνεις πάντα το καλό, να συμπεριφέρεσαι στη φύση με καλοσύνη, να μιλάς σιγά και γλυκά, να γίνεσαι σαν το μικρό παιδί που είναι απαλλαγμένο από φθόνο, μίσος και απληστία.

Και μας ρωτάει τώρα ο Θεός:
 -Ποιον από όλους εσάς, να δεχθώ στην αγκαλιά Μου;
 -Ποιον από όλους εσάς, να βάλω στην καρδιά Μου;
 Όταν σας λέω Εγώ μια κουβέντα, εσείς δεν Με εμπιστεύεστε.
 Σας ζητάω να έλθετε στην καρδιά Μου και δεν θέλετε να μπειτε.
 Σας ζητάω να ακούσετε τα λόγια Μου κι εσείς δεν τα ακούτε.
 -Πως θα σας κρατήσω στην αγκαλιά Μου;
 -Πως θέλετε να σας γεμίσω με τα δικά Μου Μητρικά, Πατρικά χάρδια και φιλιά και να νιώθω
 ότι εσείς είσαστε τα μωρά Μου;

Τα τρία στάδια της πνευματικής νηπιότητας

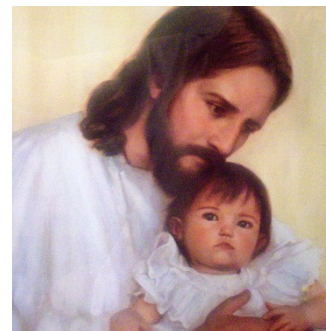
-Τι ζητάει λοιπόν με απλά λόγια ο Χριστός από εμάς;
 Όποιος θέλει να είναι μεγάλος στη Βασιλεία των ουρανών, δεν χρειάζεται να κάνει πολλές ασκήσεις. Δεν θα σου ζητήσει ο Θεός πολλές ασκήσεις. Δεν θα σου ζητήσει ο Θεός με το ζόρι να μιμηθείς τους αναχωρητές, τους ασκητές, τους μεγάλους αγίους, που έκαναν μεγάλες θυσιαστικές πράξεις αγάπης.
 -Αλλά τι θα σου ζητήσει;

Τρία πράγματα: Να Του αφοσιωθείς με πολύ εμπιστοσύνη και να ακούς το θέλημά Του.

-Δύσκολο είναι αυτό;
 -Το πιο εύκολο!
 -Κι όμως, σας διαβεβαιώνω ότι είναι το πιο δύσκολο. Γιατί ποτέ ο εγωισμός δεν θα αφήσει αυτόν τον άνθρωπο να μπει στην καρδιά του Θεού και να ενεργήσει έτσι.

Γιατί, για να τα κάνεις όλα αυτά, πρέπει να Τον πιστεύεις.
 -Πως μπορείς να αφοσιωθείς σε κάποιον, όταν δεν Τον πιστεύεις;
 -Πως μπορείς να ακούς κάποιον, όταν δεν Τον εμπιστεύεσαι;
 -Πως μπορείς εσύ, να τα κάνεις αυτά στο Θεό, όταν δεν έχεις ακόμα καταλάβει, πόσο Εκείνος σε λατρεύει;
 Μα Εκείνος σ' αγαπά σαν Μάνα, γιατί εσύ είσαι το σπλάχνο Του! Αυτός σε έβγαλε μέσα από τα σπλάχνα Του και ζητάει την επιστροφή του σπλάχνου Του μέσα στα δικά Του σπλάχνα. Γι' αυτό και πάντοτε εκδηλώνεται με ευσπλαχνία σε μας.
 -Αν δεν το καταλάβεις αυτό, τότε πως θα ανέβεις το πρώτο σκαλοπάτι;

Τρία είναι λοιπόν τα σκαλοπάτια της παιδικής αγιότητας:

Πρώτον: Η εμπιστοσύνη.

Το μωρό αναγνωρίζει την μάνα του, την εμπιστεύεται.

Το δεύτερο σκαλοπάτι είναι η αφοσίωση.

Το μωρό παραδίνεται πλήρως στη μαμά του.

Και το τρίτο σκαλοπάτι είναι η υπακοή.

Το μόνο που θέλει ένα μωρό, είναι να κάνει αυτό που θέλει η μαμά του, γιατί πιστεύει ότι είναι το πιο σωστό.

Με λίγα λόγια, μέσα σε αυτά τα τρία σκαλοπάτια, βρίσκεται όλο το σύνολο του μεγαλείου της παιδικής νηπιότητας, της πλήρης ένωσης της μάνας με το μωρό. Και το εννοώ αυτό και θέλω να το κατανοήσετε κι εσείς. Γιατί, όταν το μωρό μεγαλώσει και αρχίζει και χάνει ένα-ένα αυτά τα στοιχεία, να μην εμπιστεύεται την μάνα του, να μην είναι πλέον αφοσιωμένη η ψυχούλα αυτού του μωρού στην μητέρα του και να μην έχει διάθεση πλέον να ακούει τα λόγια της, τότε έχει καταρρεύσει και το οικοδόμημα της αγιότητας. Το παιδί πλέον με πλήρη αυτοπεποίθηση, άλλες φορές καλή και άλλες φορές κακή, φεύγει έξω από τους δρόμους της σωτηρίας του.

Αυτό λοιπόν που ζητάει ο Θεός σήμερα από εμάς είναι, να αλλάξουμε και να γίνουμε σαν τα μικρά παιδιά.

-Δηλαδή, τι να αλλάξουμε;

Να αποκτήσουμε ξανά πλήρη εμπιστοσύνη σ' Εκείνον, πλήρη αφοσίωση και πλήρη υπακοή. Και αν αυτά τα κάνουμε με όλη μας την καρδιά και με γνώση, τότε μπαίνουμε όχι απλώς στην αγκαλιά Του αλλά πολύ βαθιά, μέσα στην καρδιά Του και γινόμαστε το παν για Εκείνον. Και το εννοώ αυτό, γιατί για την μάνα, το μωρό της είναι το παν. Δεν υπάρχει τίποτα άλλο εκτός από το μωρό της.

-Μήπως είναι ψέματα;

Εσείς είστε μάνες και τα νιώθετε αυτά, τα καταλαβαίνετε.

-Τι λέτε; Αυτή δεν είναι η αλήθεια;

«Επιστρέψτε, παιδιά Μου, σαν μωρά μέσα στην Μητρική Μου καρδιά»

Η ερώτησή μου τώρα σε εσάς είναι η εξής:

-Εμείς, θέλουμε να είμαστε το παν για την Μάνα μας, τον Θεό μας;

-Θέλουμε να είμαστε το παν για Εκείνον και να μας κρατάει μέσα στην αγκαλιά Του και ακόμα πιο βαθιά στην Μητρική καρδιά Του;

-Ναι!

Τότε πρέπει να μάθουμε, πως μιλάει ένα παιδί στην Μάνα του.

-Πώς μιλάει;

-Μήπως ξέρετε εσείς;

-Τι λόγια άραγε της λέει;

Σε εσάς πάλι θα απευθυνθώ μάνες. Το μωρό που δεν ξέρει να μιλήσει, πως μιλάει με την μάνα του; Εσείς ξέρω τι του λέτε. Οι δικές σας ομιλίες στο μωρό σας είναι τα γλυκά σας χάδια, τα γλυκά σας φιλιά, η γλυκιά ζεστή καρδιά σας.

Όταν το μωρό ακουμπά στο στήθος της μάνας του, ζει το μεγαλείο του παραδείσου. Ζει την πλήρη χαρά και ευτυχία. Εκεί στο στήθος της μάνας του θέλει να ξεκουραστεί, εκεί θέλει να αναπαυθεί, είτε είναι πληγωμένο από κάποια αρρώστια, είτε είναι στενοχωρημένο από οποιοδήποτε, παιδικό, ή άλλο μωρουδίστικο πρόβλημα.

-Και ξέρετε ποιο είναι το πρόβλημα ενός παιδιού;

Πρέπει να το τονίσω και αυτό, γιατί το μωρό έχει μονάχα ένα πρόβλημα.

-Ποιο είναι αυτό;

Να μην είναι μακριά από την αγκαλιά της μάνας του!

Δώσε ένα μωρό σε οποιονδήποτε άλλον, να δείτε ότι κλαίει, αντιδρά.

-Ξέρετε γιατί;

Γιατί του είναι γνώριμο μέσα στην παιδική του καρδούλα, ότι μόνο η μάνα του είναι η ζεστασιά του. Μόνο η μάνα του είναι η χαρά του. Μόνο η μάνα του είναι η ασφάλειά του.

Γι' αυτό λέει ο Θεός σε όλους μας:

«Επιστρέψτε, παιδιά Μου, σαν μωρά μέσα στην καρδιά Μου. Επιστρέψτε πίσω σαν μωρά μέσα στην Μητρική Μου καρδιά. Εκεί θα νιώσετε τα δικά Μου χάρδια, τα δικά Μου φιλιά, την δική Μου ασφάλεια, την δική Μου προστασία.

Και ενώ λοιπόν η μάνα, μιλάει πάντοτε στο παιδί της με όλα αυτά τα στοιχεία, τα χάρδια, τα φιλιά, πολλές φορές είδα μια μάνα, να κρατάει το μωρό της στην αγκαλιά της και τη στιγμή που του μιλούσε, το έσφιγγε ακόμα πιο βαθιά. Το μωρό δεν αντιδρούσε, αλλά λες και καταλάβαινε κι εκείνο αυτή τη ζεστασιά και ήταν πλήρως παραδομένο σ' αυτό το ζεστό μητρικό σφίξιμο. Έτσι μιλάει η μάνα στο μωρό.

Πως πρέπει να προσευχόμαστε

-Πως μιλάει τώρα το παιδί στη Μαμά του;

-Τι προσευχές θα μπορούμε να λέμε στο Θεό όταν είμαστε μωρά;

-Τι σημαίνει προσευχή κατ' αρχάς;

Σήμερα όλοι νομίζουμε, ότι προσευχή είναι το να κάτσουμε μπροστά σε μια εικόνα και να λέμε κάποια λόγια, που έχουν μέσα ικεσία, παράκληση, αναφορά στην πίστη, στη δόξα του Θεού.

Εγώ θα έλεγα ότι ούτε κι αυτό δεν είναι απόλυτη προσευχή.

-Ξέρετε γιατί;

Την πίστη στην ύπαρξη ενός Θεού την αναγνωρίζει και ο ίδιος ο σατανάς. Όταν ο Ιησούς έβγαζε τα δαιμόνια, ομολογούσε ο σατανάς το μεγαλείο της θεότητας και της παρουσίας του Ιησού.

Θυμάστε, όταν κάποτε τα δαιμόνια ρώτησαν τον Ιησού:

«Ήλθες ώδε προ καιρού βασανίσαι υμάς;».

«Ήλθες από τώρα να μας βασανίσεις;

Σε παρακαλούμε άφησε μας να μπούμε στους χοίρους» έλεγαν τα δαιμόνια, όταν έβγαιναν από τα δαιμονισμένα αγόρια.

Ο ίδιος λοιπόν ο Σατανάς και ο Εωσφόρος αναγνωρίζουν το μεγαλείο του Θεού.

Επειδή λοιπόν Τον αναγνωρίζουμε κι εμείς, νομίζετε ότι αυτό λέγεται προσευχή;

-Όχι.

**-Πότε τα λόγια της προσευχής μας εισακούονται από τον Θεό;
Όταν έχουν μέσα λαχτάρα και νοσταλγία παιδική.**

Το να σου μιλάει ένας μεγάλος, μπορείς να καθίσεις με προσοχή να τον ακούσεις. Αλλά θέλω να σας ρωτήσω και κάτι άλλο:

-Είστε πεπεισμένοι ότι τον πιστεύετε απόλυτα ό,τι σας λέει;

-Όχι.

-Γιατί δεν τον πιστεύετε;

Γιατί ξέρετε ότι όλοι οι μεγάλοι μπλοφάρουν. Την μία λένε έτσι, την άλλη αλλιώς, την άλλη πάλι, κάτι άλλο διαφορετικό. Έτσι γίνεται συνέχεια.

-Πότε όμως δίνεις πολύ σημασία;

-Όταν σου μιλάει ένα παιδί!

Το παιδί δεν μπλοφάρει. Αυτό που έχει να σου πει, αυτό θα σου πει.

«Μαμά θέλω ψωμάκι», σου ζητάει ψωμάκι. «Μαμά θέλω νερό», νεράκι θέλει. «Μαμά θέλω να πάμε βόλτα», βόλτα σου ζητάει. Ό,τι λέει το παιδί το πιστεύει. «Μαμά, σ' αγαπώ», σου λέει. Να ξέρεις μητέρα, ότι εκείνη τη στιγμή το πιστεύει. Αν δεν το πιστεύει το παιδί, δεν το λέει.

-Αυτή δεν είναι η αλήθεια;

Αυτό είναι και η προσευχή. Προσευχή είναι να λες στο Θεό αυτό που πιστεύεις, αλλά κυρίως αυτό που βγαίνει αληθινά από μέσα σου. Όχι αυτή η μπλόφα που κάνουμε εμείς οι μεγάλοι, όταν μιλάμε μεταξύ μας.

-Ξέρετε γιατί σας το λέω αυτό;

Στην προσευχή κυρίως λέμε: «Θεέ μου, συγχώρεσε με για όλα μου τα λάθη και εγώ θα συγχωρήσω όλους τους ανθρώπους». Ποιους ανθρώπους όμως θέλεις να συγχωρήσεις; Μα η γλώσσα σου μιλάει τόσο γρήγορα, που ούτε κοπτοράπτης να ήτανε! Η καρδιά σου είναι τόσο άτιμη και ελεεινή, που έχεις θάψει χίλιους δυο! Το μυαλό σου είναι τόσο πονηρό, που τίποτα άλλο δεν κάνει, από το να σκέπτεται συνέχεια πονηρά εις βάρος κάποιον άλλων. Σου ζητάει κάποιος κάτι και του αντιμιλάς με τέτοιο θράσος λες και είσαι εσύ το παν. Σου ζητάει κάτι να του δώσεις και του αντιμιλάς με αισχύτητα. Σε ικετεύει σε κάτι να τον βοηθήσεις και τον ξεφτιλίζεις.

-Κι εσύ αυτό το θεωρείς τίμιο;

Δεν είναι σωστό. Μια συναλλαγή λόγου είναι οι σχέσεις αναμεταξύ μας.

-Τι νομίζετε ότι είναι η προσευχή;

Μια συναλλαγή λόγου ανάμεσα στον Πατέρα και στο γιό. Στην Μάνα την ουράνια, τον Θεό Πατέρα και στην κόρη Του. Μιλάει ο Πατέρας στο παιδί Του:

«Παιδί Μου, θέλω αυτό να το προσέχεις, για να μην πάθεις κακό».

Συμβουλή απλή του δίνει. Κι όμως προσευχή είναι αυτή.

«Παιδί Μου, σε παρακαλώ, μην το κάνεις αυτό», ικεσία είναι και αυτή.

Και γυρνάει το παιδί πάλι και Του λέει:

«Σε παρακαλώ, Πατέρα μου, μην με εγκαταλείψεις, βοήθησέ με, κράτησε με μέσα στην αγκαλιά σου». Ικεσία είναι και αυτή.

-Τι νομίζετε ότι είναι η προσευχή;

Μια ικεσία μητρική και παιδική.

Συναντιέται μέσα σ' αυτήν την ικεσία η Μάνα και το παιδί. Ο Πατέρας ο ουράνιος με το δικό Του πλάσμα, με το δικό Του σπλάχνο κι εκεί μιλάνε μυστικά. Το παιδί φοβισμένο θέλει να κρυφτεί μέσα στην αγκαλιά του Πατέρα του. Ο Πατέρας με αγωνία βλέποντας τους κινδύνους, που περιβάλλουν το παιδί Του, ανοίγει την αγκαλιά Του και λέει: «Κρύψου, γιέ Μου, κρύψου κόρη Μου, μέσα στην καρδιά Μου». Σαν το μωρό το κρύβει και αφήνει το κεφάλι του εδώ στον ώμο Του να ξεκουραστεί. Αυτή είναι ικεσία, αυτή είναι προσευχή.

-Την ώρα που γονατίζετε για να προσευχηθείτε, νομίζετε ότι θα ευχαριστηθεί ο Θεός, αν Του πείτε πάρα πολλά λόγια;

Μα και μόνο που θα γονατίσετε και θα κρυφτείτε στην αγκαλιά Του, Του αρκεί. Αυτό ακριβώς είναι που θέλει ο Θεός. Τίποτα άλλο δεν θέλει. Φτάνει να νιώσει, ότι Του παραδίνεσαι πλήρως. Να αφήνεσαι πλήρως μέσα στην καρδιά Του, μέσα στην αγκαλιά Του. Αρκεί να Τον φωνάξεις μονάχα και να Του πεις:

«Πατέρα μου Σ' αγαπώ. Σε παρακαλώ βοήθησε Με σ' αυτό το πρόβλημα που έχω».

-Νομίζετε ότι θέλει να Του πεις πολλά λόγια για να το καταλάβει;

Αυτό μας έλειπε τώρα, να φέρουμε και μεταφραστές μην τύχει και δεν καταλαβαίνει ο Θεός αυτά που Του λέμε. Μα η Πατρική Του καρδιά, γνωρίζει τι θέλει το παιδί Του.

-Εσείς, πως τολμάτε και λέτε «πριν μου πει κάτι το παιδί μου, ξέρω τι ακριβώς θέλει».

-Αυτό δεν λέτε; «Ξέρω τι θα μου πει, το παιδί μου, το καταλαβαίνω».

-Εσείς ξέρετε τι θα σας πει το παιδί σας και ο ουράνιος Πατέρας σας, δεν ξέρει τι θέλετε να Του πείτε;

-Μα είμαστε τόσο ανόητοι, να μην τα καταλαβαίνουμε αυτά;

-Γι' αυτό, τι θέλει μονάχα η μάνα;

Να κρύψει στην αγκαλιά της το παιδί της, να το κοιτάξει στα μάτια και μέσα από την αλήθεια των ματιών του να ακούσει την ικεσία της καρδιάς του.

Γι' αυτό είναι ευλογημένα τα μάτια εκείνα, που γονατίζουν μπροστά στο θρόνο του Θεού και αφήνουν να ξεχειλίσει όλη η πλημμύρα της άπειρης ευγνωμοσύνης, της εμπιστοσύνης της, της αφοσίωσής της στον Θεό. Αυτά θέλει ο Θεός.

Η τέλεια προσευχή ενός παιδιού στον Πατέρα Του

-Ξέρετε ποια είναι η τέλεια προσευχή ενός παιδιού στον Πατέρα του;

Ένωσε τα χέρια σου εκεί στο προσευχητάρι σου, κλείσε τα ματάκια σου και άσε να φύγει η καρδιά σου εκεί μέσα στην καρδιά Του. Άσε να γίνει η δική σου παιδική καρδιά ένα, με την Μητρική καρδιά του Θεού. Άσε τα μάτια σου να γίνουν ένα, με τα μάτια τα γλυκά της Μάνας σου, του ουράνιου σου Πατέρα.

Αυτή είναι η προσευχή!

Και όταν θα τα ξανακατεβάσεις στη γη, τότε να ξέρεις ένα πράγμα: Ότι σε στέλνει ο ουράνιος Πατέρας σου στη γη, να γίνεις φως στους σκοτισμένους. Να γίνεις ελπίδα, στους απελπισμένους. Να γίνεις χαρά, στους απογοητευμένους. Γιατί εσύ θα τους μεταφέρεις την

δική σου την πίστη, την δική σου την ελπίδα, την δική σου τη χαρά, που έχεις πάρει από Εκείνον ψηλά στον ουρανό.

Γι' αυτό και είναι μεγαλείο να μάθει κανείς να προσεύχεται. Να στέκεται στο στασίδι και να αφήνει το μυαλό του απλά, μυστικά να φεύγει και να λέει στον ουράνιο Πατέρα του: «Πατέρα μου». Μην πεις άλλη κουβέντα. Αυτό Του είναι αρκετό.

-Μήπως χρειάζεται να πεις περισσότερες κουβέντες, για να κλείσεις μέσα σου μια αγάπη και έναν έρωτα;

Μια φορά ρώτησε μια μαμά το παιδί της:

-Παιδί μου, δεν μου λες ποτέ γλυκά λόγια. Δες πόσα γλυκά λόγια εγώ σου λέω.

Γυρνάει το παιδί και λέει στη μαμά του:

-Μα εγώ μαμά, σου λέω την πιο γλυκιά λέξη του κόσμου.

-Ποια παιδί μου;

-**Μαμά!** Αυτή η λέξη που σου λέω «μαμά μου» κλείνει όλο μου τον πόθο, την αγάπη μου και την εμπιστοσύνη που έχω σ' εσένα.

Μ' άρεσε αυτό! Συγκινήθηκα με αυτή την φράση!

-Τι άλλο θα μπορούσες να πεις στο Θεό;

-Να Τον ικετέψεις για τι;

Μα και σκέτη την λέξη να Του πεις, «Μπαμπά μου, Πατέρα της καρδιάς μου, Θεέ της καρδιάς μου», είναι αρκετή για να κλείσεις μέσα σ' αυτήν όλη την πυρφόρα δύναμη της δικής σου αγάπης και προσευχής.

Επίλογος

Εκείνο λοιπόν, που χρειάζεται να μάθουμε, είναι πώς να προσευχόμαστε.

-Ξέρετε γιατί;

Είδατε τι ζημιά μπορεί να κάνει ένα τσιγάρο. Το ξέρετε από τις πυρκαγιές που έχουν αρπάξει και τη μεγάλη καταστροφή που έχουν επιφέρει. Ένα τσιγάρο κάποιος πέταξε, έλεγαν στις ειδήσεις τις προάλλες και καταστράφηκαν χιλιάδες στρέμματα.

-Ξέρεις τι σημαίνει να πετάξεις αυτό το σπύρτο της δικής σου λατρείας μέσα στην καρδιά του Θεού; Φουντώνει σαν ηφαίστειο η δική Του λαχτάρα για σένα! Γιατί μπορεί εσύ να χαίρεσαι που αφήνεσαι στην καρδιά Του, μα Εκείνος ξέρετε τι κάνει;

Τρελαίνεται με το να σ' έχει στην καρδιά Του.

-Κάθε μάνα άλλωστε αυτό δεν θέλει;

Εσείς λοιπόν σήμερα διαλέξτε τι θέλετε:

Ή θα είστε μεγάλοι και θα είστε έξω από την καρδιά Του και τότε απλά θα σας κρατάει μόνο από το χέρι, ή θα είστε μικρά ταπεινά παιδιά και θα είστε μέσα στην καρδιά Του κι εκεί θα σας γλυκοφιλάει. Η επιλογή είναι δική σας.

Ο Θεός να σας ευλογεί!

